

[Sundhedsministeren]

Heri vil lægens pligt til at foretage smitteopsporing blive understreget.

Kønssygdommene gonore og syfilis har i Danmark været registreret siden 1877. I 1991, tre år efter kønssygdomslovens ophævelse, registrerede man det hidtil laveste antal tilfælde af disse to sygdomme. Det ser således ikke ud til, at udbredelsen af seksuelt overførbare sygdomme er afhængig af lovgivning. Sundhedsstyrelsen har heller ikke kendskab til, at lovgivning i andre lande har haft nogen betydning for bekæmpelsen af HIV-smittens udbredelse.

Det er ikke korrekt, at antallet af HIV-smittede er kraftigt stigende. Der er igennem de seneste år fundet ca. én ny HIV-positiv daglig, heraf ca. 1/5 kvinder. Den epidemiologiske overvågning har ikke vist stigning i dette antal.

HIV overføres i Danmark hovedsagelig ved seksuel kontakt, og muligheden for at kontrollere, at HIV-smittede ikke har ubeskyttet samleje med andre personer, vil ikke kunne løses gennem en registrering af kendte HIV-positiv. Kvinder i faste parforhold eller ægteskaber, der smittes af »skjulte« biseksuelle mænd, vil heller ikke kunne undgås med et register.

Efter Sundhedsstyrelsens opfattelse må indsatsen baseres på oplysning, og at såvel de smittede som dem, der ikke er smittede, har et ansvar for ikke at give smitten videre eller at blive smittet.«

Jeg kan henholde mig til det af Sundhedsstyrelsen udtalte.

Det er fortsat regeringens opfattelse, at der ikke er en velbegrunnet formodning for, at lovgivning, tvang og registrering på dette område vil have en større effekt end den linie, der hidtil er fulgt. Jeg påtænker derfor ikke at tage initiativer med henblik på en ændring af den hidtil fulgte AIDS-politik.

Spm. nr. S 657

Til *sundhedsministeren* (20/3 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeriet har taget eller agter at tage på områder vedrørende brugerindflydelse i den offentlige sektor?«

Svar (27/3 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Jeg vil for det første nævne, at et af formålene med forslaget til lov om det offentlige sundhedsvæsen, som Folketinget for tiden har til behandling, netop er at forbedre borgernes rettigheder inden for sundhedsvæsenet, herunder sikre større selvbestemmelse og bedre muligheder for frie valg for den enkelte. Det er yderligere understreget i forslagets bemærkninger, hvor det bl.a. er anført, at sundhedsvæsenet »skal ikke alene tilbyde den enkelte en ordentlig og tilstrækkelig information om relevante behandlingsmuligheder, risici, bivirkninger m.v., men også at blive inddraget i beslutninger«. Når det gælder sundhedslovsforslaget vil jeg i øvrigt særligt fremhæve forslaget om frit sygehusvalg. Det indebærer efter min opfattelse en væsentlig styrkelse af borgernes rettigheder.

I forbindelse med indgåelsen af sygesikringsoverenskomsten om almen lægegerning blev der gennemført en ændring, der gør det lettere at skifte almen læge. Jeg vil også nævne, at Sundhedsstyrelsen i maj måned 1991 udsendte et cirkulære om information og samtykke m.v.

Jeg vil endvidere fremhæve, at Sundhedsministeriet i november måned 1989 udsendte en bekendtgørelse om patientråd og patientmøder på psykiatriske sygehuse og afdelinger. I bekendtgørelsens § 5 er det fastsat, at en række spørgsmål vedrørende omsorgsarbejde, beskæftigelse og husorden på de enkelte afdelinger m.v. skal forelægges patientrådet til udtalelse, inden der træffes afgørelse.

Jeg vil endelig nævne, at Sundhedsministeriet i november måned 1991 udsendte et katalog over de mange konkrete initiativer, der er taget på sygehuse med henblik på at forbedre patientinformationen. Forståelig og ærlig information er en forudsætning for tilbud mellem den enkelte patient og sundhedspersonalet. Og tillid er igen en forudsætning for, at patienten medvirker positivt og aktivt i behandlingsforløbet.

Spm. nr. S 658

Til *undervisnings- og forskningsministeren* (20/3 92) af:

Køpke Christensen (FP):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke initiativer ministeriet har taget eller agter at tage på om-